

Slované

Konkrétně staroslované, byli naši dávní předci, kteří v 6. století přišli na území dnešní České republiky z východní Evropy, pravděpodobně z oblasti mezi Vislou a Dněprem. Byli to zemědělci, pastevci a řemeslníci, kteří žili v souladu s přírodou, ve vesnických osadách tvořených dřevěnými chatami.

Byli to lidé houževnatí, pracovití a soudržní, jejichž úcta k rodině, půdě a předkům tvořila základ budoucí české kultury. Právě oni položili první kameny naší státnosti, přinesli sem slovanský jazyk a kulturu a stali se kolébkou českého národa. V jejich skromném, ale pevném způsobu života se zrodil duch, který po staletí formoval českou zemi.

Praotec Čech

Legendární zakladatel našeho národa. Podle staré pověsti přivedl svůj lid z dalekých krajů na horu Říp, odkud uviděl krásnou, úrodnou zemi a rozhodl se v ní usadit.

Tímto činem dal základ českému národu. Stal se symbolem odvahy, moudrosti a lásky k nové vlasti – zemi zaslíbené, kterou dodnes nazýváme domovem.

Germáni

V době příchodu Slovanů na naše území panovalo napětí mezi slovanskými kmeny a germánskými sousedy, zejména Bavory.

Bavoři se snažili rozšiřovat svůj vliv směrem na východ a často podnikali vojenské výpravy proti Slovanům. Slované se museli bránit, a právě z těchto obranných potřeb vznikla první knížectví, jako byla Sámova říše – vůbec první známý politický útvar Slovanů na našem území.

Táborová pravidla

1. Buď dobrý kamarád a respektuj ostatní.
2. Ochraňuj přírodu.
3. Udržuj kolem sebe pořádek.
4. Dbej na hygienu a své zdraví.
5. Vyslechni rady zkušenějších.
6. Dodržuj noční klid.
7. Vždy vrať, co sis půjčil.
8. Ve stanu nestříkej sprejem a neskladuj tam jídlo.
9. Nikdy neopouštěj sám tábor.
10. Bez dovolení nechod' tam, kam mohou jen vedoucí.

Služby

Abychom se měli na táboře dobře, každá skupinka má denně na starost jednu službu, do které se zapojují všichni členové. Služby se vykonávají ve chvíli, kdy není společný program. Některé z nich mají přímo určenou dobu výkonu. Rozpis služeb najdeš vždy na nástěnce.

Oheň v týpí + dřevo v kuchyni

- doplnění dřeva v týpí a příprava ohně tak, aby se jen zapálil
- doplnění zásoby dřeva do kuchyně z dřevníku

Latríny + voda k latrínám a na zuby

- po večeři posypat jámy v latrínách slabou vrstvou hlíny
- průběžně doplňovat vodu ke všem latrínám na umytí rukou
- ráno přinést do umývárky kanystr s pitnou vodou na zuby

Nádobí + jídelna

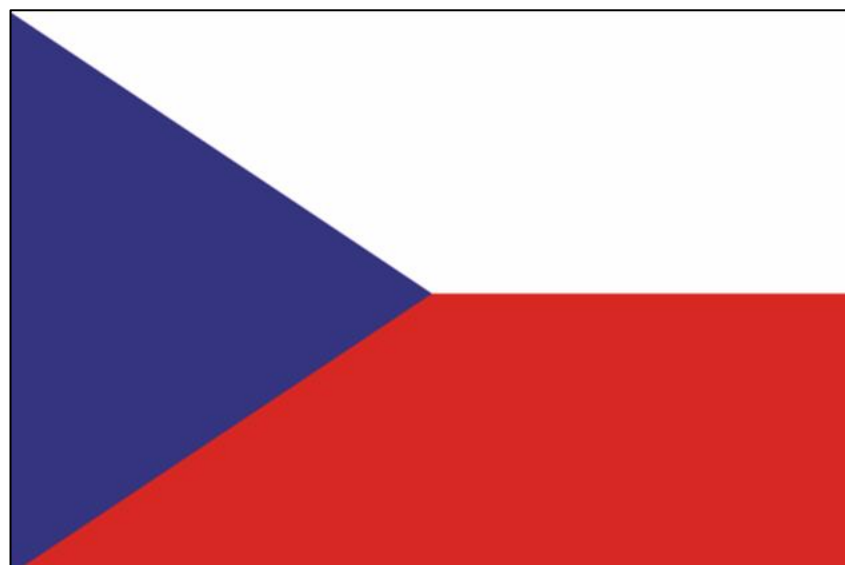
- utření stolů v jídelně po jídle (i po svačinách)
- nachystat vodu na mytí nádobí po jídle
- hlídání umývání ešusů po jídle (pomáhají skupinkoví vedoucí)

Hlídka + vlajka

- hlídání celého tábořiště od 23.00 do 6.00
- vyvěšení vlajky na ranním nástupu a spouštění na večerním nástupu

Česká vlajka

Česká vlajka je jedním ze symbolů České republiky. Při manipulaci by se nikdy neměla dotknout země!



1. Nošení vlajky

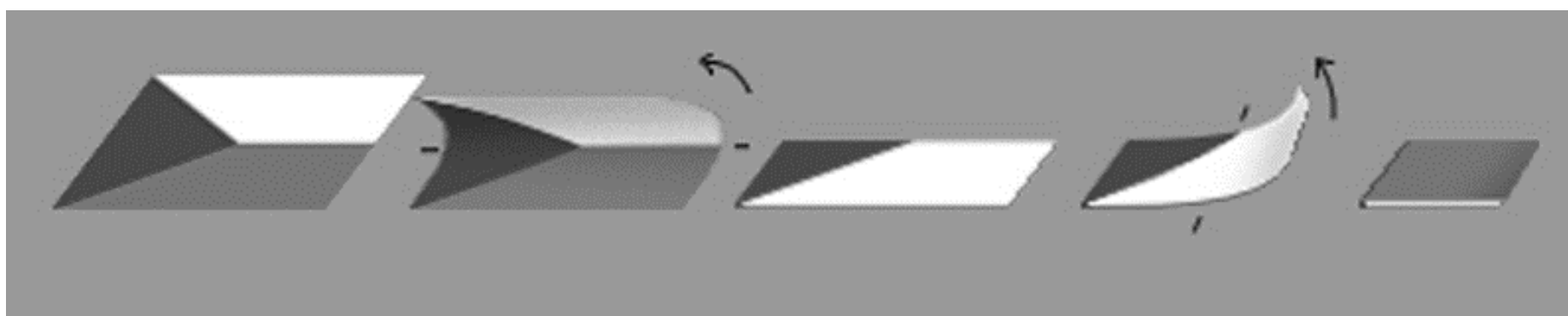
Vlajku nosí 4 nebo 6 lidí. Pokud ji nesou 4 lidé, drží ji v rozích, pokud 6, tak i v polovině delší strany. Nese se modrým klínem napřed tak, aby byla bílá vpravo a červená vlevo. Drží se rukou bližší k vlajce a ve výši ramene.

2. Věšení vlajky

Vlajku věsíme na stožár tak, že modrý klín je u stožáru a červený pruh je dole. Na stožár vlajku vztyčuje ten, který ji drží za modro-bílý cíp. Vztyčuje se rychle a dolů se spouští pomalu. Vždy musí být vztyčena až na vrchol, níže pouze při státním smutku. Vlajka se vztyčuje a spouští za zpěvu České hymny.

3. Skládání vlajky

Česká státní vlajka se skládá tak, že ji přehneme podél dlouhé strany – bílou částí na rudou. Pak vlajku přehneme podél kratší strany tak, aby bílá zůstala složená uvnitř. Má to svůj praktický význam – bílá barva je chráněna před zašpiněním.



Česká hymna

Česká státní hymna „Kde domov můj“ se stejně jako vlajka řadí k symbolům České republiky. Podle zákona se má užívat jen vhodným a důstojným způsobem. Na našem táboře zpíváme Českou hymnu dvakrát denně – ráno když vztyčujeme vlajku na stožár a večer když ji spouštíme dolů. Píseň má i méně známou druhou sloku, ta se ovšem za hymnu nepovažuje.



1. Kde domov můj, kde domov můj? Voda
hu - čí po lu - či - nách, bo-ry
šu - mí po ska-linách, v sadě skví se ja-ra
květ, zem-ský ráj to na po-hled. A to
je ta krás - ná ze-mě, země čes-ká, domov
můj, ze-mě čes-ká do-mov můj.

Noční hlídka

Noční hlídka střeží tábořiště od 23:00 do 6:00. Mladší táborníci mohou hlídat ve dvojici, starší jednotlivě. Hlídka by se měla držet citátu: „vidět – nebýt viděn; slyšet – nebýt slyšen“.

Chování během hlídky

- hlídka se pohybuje tak, aby měla přehled o táboře
- chová se tiše, zbytečně nesvítí
- nesmí topit v týpí
- když zrovna neobchází tábořiště, může sedět v jídelně
- pokud se stane něco neobvyklého, hlídka nejprve vzbudí vedoucího
- při vážném ohrožení tábora může pískat na píšťalku nebo hlasitě přivolat pomoc

Předávání hlídky

- 10 minut před předáním vzbudí hlídka následujícího a ujistí se, že je opravdu vzhůru
- obejde s ním alespoň jednou tábořiště
- nedělá při tom zbytečný hluk

Doporučená výbava

- Teplé oblečení a deka
- Za deště pláštěnka
- Píšťalka, hodinky a baterka

Na noční obloze můžeš pozorovat, v jaké fázi se zrovna nachází náš Měsíc.



nov



dorůstající srpek



první čtvrt



dorůstající měsíc



úplněk



couvající měsíc



poslední čtvrt



couvající srpek

Táborové zkoušky

Název zkoušky	Body	Podpis vedoucího
Oheň	1 nebo 2	
Orientace	1	
Uzly	1	
Zdravověda	1	
Hlad	2	
Mlčení	2	
Stezka odvahy	1 nebo 2	
Samota	2	
Kondice	2	
Otužování	2	

Uzly

1. Očko



2. Dvojité očko



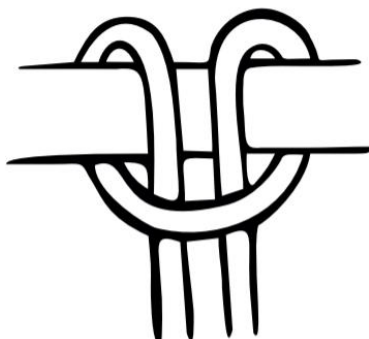
3. Pevné poutko



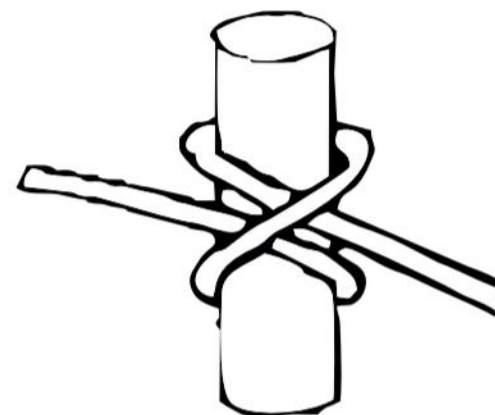
4. Osmička



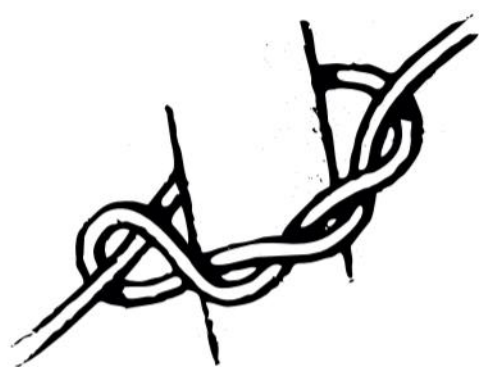
5. Liščí smyčka



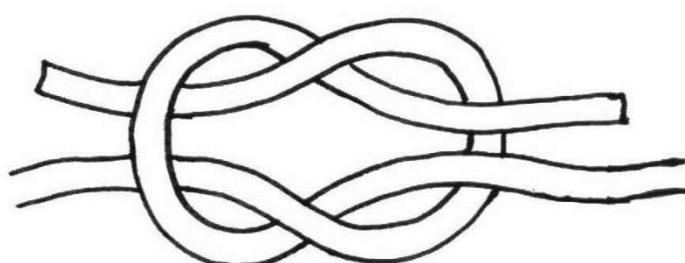
6. Lodní uzel



7. Dřevařská smyčka



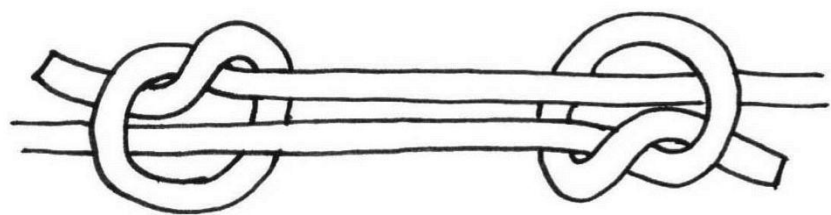
8. Plochá spojka
(Ambulační uzel)



9. Kravetská smyčka



10. Rybářská spojka
(Autíčka)



11. Škotová spojka



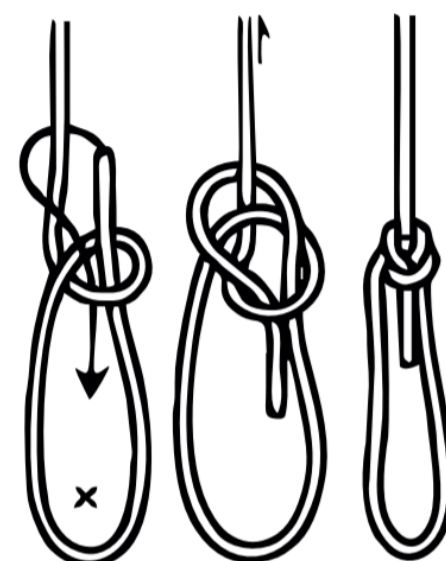
12. Zkracovačka



13. Uzel na kravatě



14. Dračí smyčka



Zdravověda

Co dělat, když...

...jsem se popálil/a?

1. Popálené místo co nejrychleji ochlad' pod tekoucí studenou vodou minimálně 10 minut.
2. Pokud se ti na popáleném místě objeví puchýře, nepropichuj je ani jinak neodstraňuj.
3. Spálené místo sterilně překryj tak, aby se do něj nedostaly žádné nečistoty.

...jsem se pořezal/a?

1. Místo pořezání vymyj čistou vodou a vyčisti dezinfekcí.
2. Řeznou ránu přelep náplastí ve tvaru mašličky nebo sterilně obvaž.
3. Pokud je řezná rána větších rozměrů, radši zajdi za lékařem. Ten ti ránu zašije nebo jinak ošetří, aby ti na kůži nezůstala jizva.

... mě píchla včela nebo vosa?

1. Pokud jsi alergický na bodnutí včelou, vezmi si léky, které bys měl/a mít pro tento případ s sebou. Pokud se ti neuleví, vyhledej s pomocí někoho staršího lékaře.
2. Opatrně z ranky vytáhni zbytky žihadla (u včely).
3. Místo vpichu vydezinfikuj Jodisolem.
4. Místo chlad' studeným obkladem; máš-li po ruce, tak Fenistil gelem.

... mi teče krev z nosu?

1. Předkloň hlavu (pozor ať nezašpiníš své okolí).
2. Zacpi si nosní dírky a počkej, dokud krvácení neustane (alespoň 3-5 minut).
3. Přikládej si studené obklady za krk a na čelo.
4. Hlavu nezakláněj, aby krev nenatekla do žaludku.

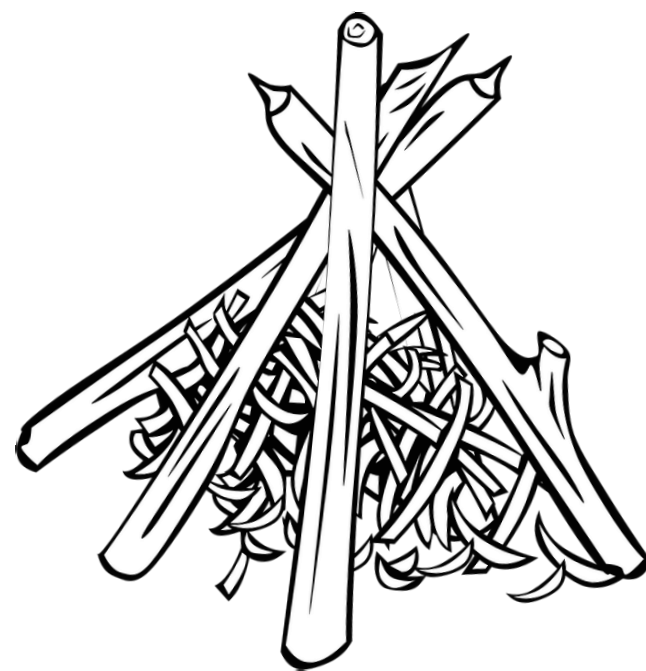
...jsem si zadřel/a třísku?

1. Ranku zakápní dezinfekcí.
2. Opatrně vytáhni třísku pinzetou nebo jehlou.
3. Místo po třísce opět vydezinfikuj.

Oheň

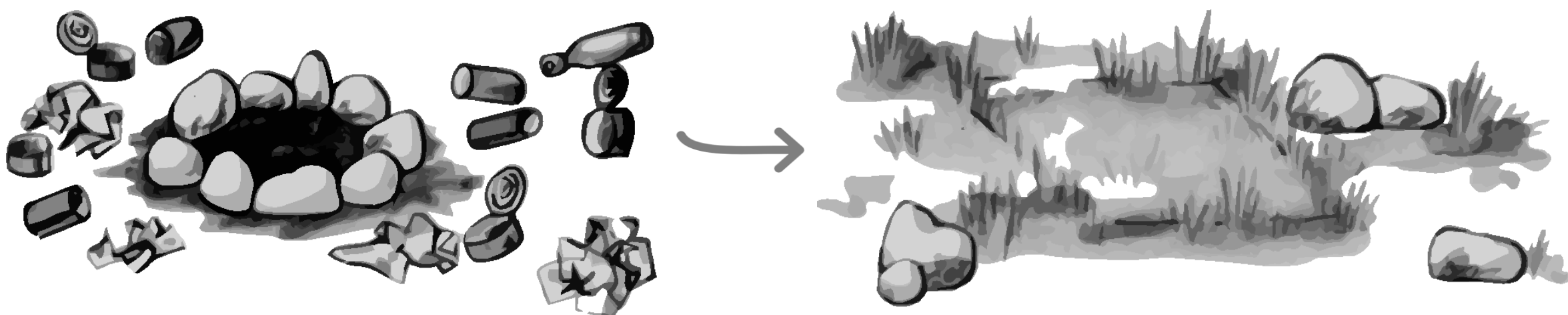
Rozdělání ohně pomocí zápalek

1. Nasbíráme dostatek suchého chrastí z jehličnatých stromů (nejlépe ze smrku) a naskládáme do ohniště. Tyto drobné suché větvičky chytanou snadno i bez papíru.
2. Na chrastí přidáme silnější klacíky tlusté asi jako prst.
3. Odspoda zapálíme chrastí. Pro snadnější zapálení si můžeme vytvořit hrstku chrastí, zapálit ji pohodlně v ruce a pak zasunout do připraveného základu pro oheň. Za vlhka si můžeme pomoci kouskem březové kůry.
4. Až se základ rozhoří, přidáme ještě silnější dřívka a nakonec polínka.

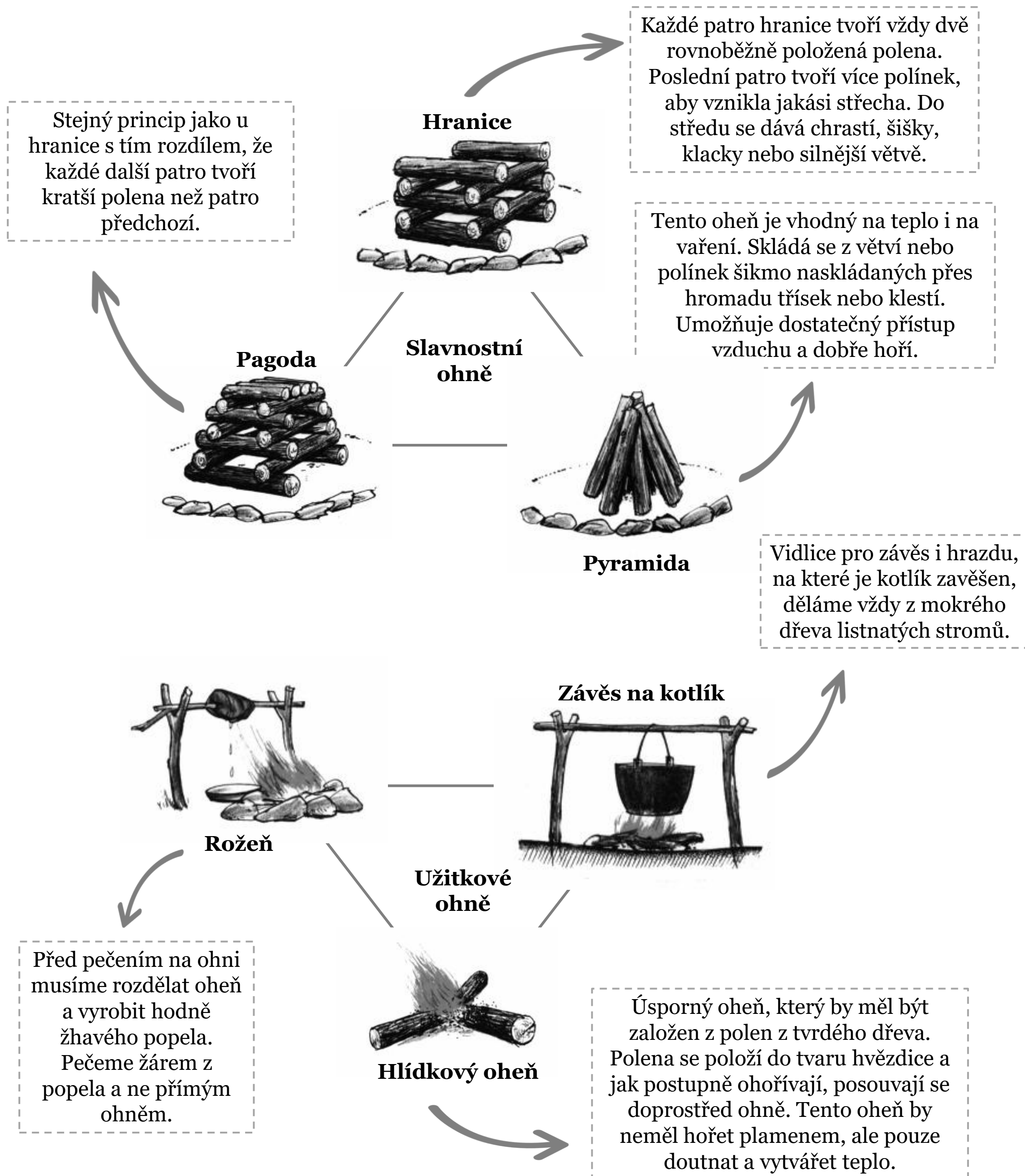


Zásady při rozdělávání ohně

- Zvolíme druh ohně a dřevo na topení.
- Nové ohniště zakládáme vždy aspoň 50 m od lesa.
- Ohniště obložíme kameny (ne z potoka).
- Vyrýpnuté drny uložíme do stínu a pokropíme vodou.
- Naučme se zapalovat jednou zápalkou, bez papíru, za každého počasí.
- Přikládáme spíše menší dávky a častěji do kříže, aby mezi polínka mohl vzduch.
- Netopíme zelenými větvemi a listím.
- Nejvíce hřejí špičky plamenů — podle toho zavěšujeme nádoby, v nichž vaříme.
- Dohasínající oheň povzbudíme, když posypeme uhlíky trochou soli a oheň rozfoukáme.
- Před odchodem dáme vše do původního stavu!



Druhy ohňů



Slavnostní oheň

Slavnostní táborový oheň je docela jiný než běžný oheň používaný k vaření nebo k večernímu posezení. Je totiž zásadně stavěn ve výjimečných situacích, nejčastěji na konci tábora. Nejslavnostnější tvar ohně je hranice, i když většina táborníků dává přednost pagodě pro její ladnější tvar.

Slavnostní oheň se musí stavět bez použití hřebíků a drátů, nejhorším prohřeškem je použít k podpálení papír. Zapalování slavnostního ohně je obřad. Právo zapálit slavnostní oheň bývá zároveň i určitým vyznamenáním.

Zapalování slavnostního ohně

Při zapalování stojí všichni mlčky kolem ohně. Slavnostní oheň zapalují vždy čtyři lidé pomocí tzv. fakule (pochodně), každý z nich přichází z jiné světové strany.

Zapalování ohně je doprovázeno textem:

1. Přicházím ze severu a zapaluji oheň síly. Buď odvážný, mlčenlivý a naslouchej.
2. Přicházím z východu a zapaluji oheň krásy. Buď čistý, silný a ochraňuj přírodu.
3. Přicházím z jihu a zapaluji oheň pravdy. Mluv pravdu, buď pokorný a drž své slovo.
4. Přicházím ze západu a zapaluji oheň lásky. Buď laskavý, pomáhej a žij radostně.

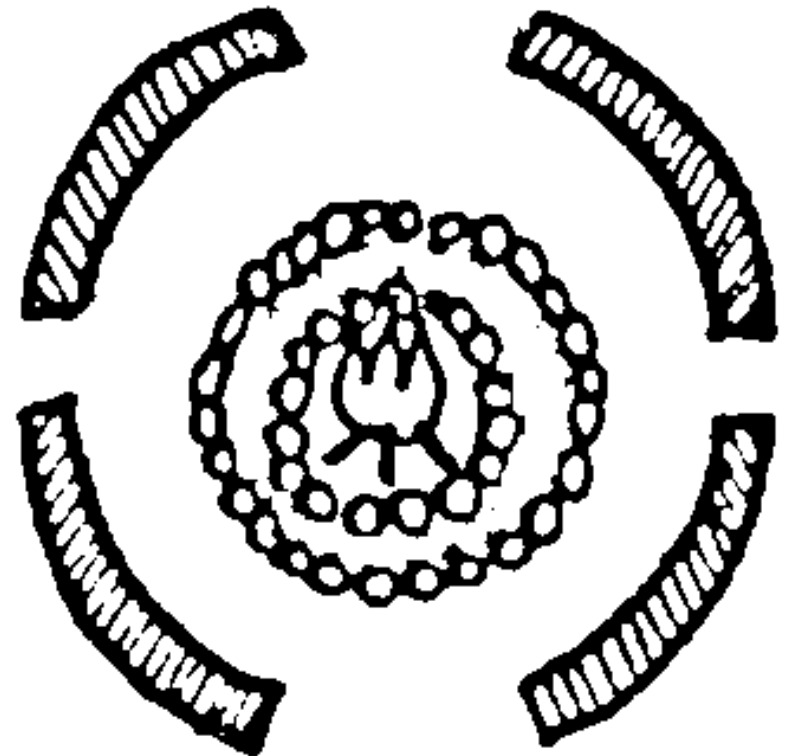
Je také dobrým zvykem, že se během zapalování dodržuje ticho a po zapálení ohně se zpívá píseň. Od této chvíle je oheň výhradně v rukou ohnivce.

Na našem táboře se po
zapálení slavnostního
ohně zpívá píseň
„Červená se, line záře“.

Červená se line záře,
červená se line záře,
ohně, ohně, hřeje ruce,
barví tváře.

Pravidla chování u slavnostního ohně:

- Nejvyšší poctou je funkce ohnivce, který se o oheň jako jediný stará a má právo přikládat.
- Do kruhu z kamenů okolo hořícího ohně se nesmí vstupovat. To je dovoleno pouze ohnivci a těm, kteří oheň zapalují.
- K ohni se nikdy neotáčíme zády.
- Do ohně nesmíme nic strkat, házet, rozfoukávat ho, opékat na něm špekáčky.
- Táborový oheň se vždy nechává dohořet, nikdy ho nehasíme vodou.
- Jakmile se chce ohnivec vzdát své funkce, vyjme z kruhu kolem ohně jeden z kamenů. Poté už může přikládat každý.



Fakule a její výroba

Fakule je lidově řečeno pochodeň pro podpalování slavnostního ohně, která je vyrobená zejména z přírodních materiálů. Pro přípravu fakule je nejprve potřeba nasbírat dostatek čerstvé smůly (pryskyřice) do plechovek a také nachystat delší klacek, který poslouží jako rukojeť. Neobejdeme se ani bez jemného chrastí ze suchých smrků.

- Nad ohněm velice opatrně rozežřejeme smůlu v plechovce.
- Na jeden konec klacku začneme nabalovat chrastí, které upevňujeme provázkem nebo obvazem – můžeme si pomoci i drátkem.
- Část roztavené smůly nalijeme na chrástek na klacku, přidáme další chrástek a znovu omotáme.
- Takto pokračujeme v několika vrstvách.



Vaření na ohni

Kotlíkový guláš (4 porce)

Nejprve si připravíme tyto ingredience:

- 1 větší cibule
- 4 brambory
- 4 špekáčky nebo kabanos
- 2 lžíce sádla nebo oleje
- 1,5l vody
- sladká paprika (můžete použít i pálivou)
- lžička soli a lžička kmínu
- rozmačkaný česnek
- majoránka
- cca 4 lžíce mouky na zahuštění



Postup je následující:

Cibuli nakrájíme najemno, brambory a špekáček (či kabanos) na kostičky. Do kotlíku dáme tuk (olej, sádlo) a na něm do sklovnata orestujeme cibuli. Přidáme špekáčky a osmahneme. Do směsi přisypeme koření, smažíme ještě malou chvíli a poté přilijeme vodu. Až začne vařit, přidáme brambory a necháme probublávat. Nachystáme si mouku s vodou na zahuštění. Rozmícháme bez hrudek. Jakmile budou brambory měkké, pomalu přiléváme vodu s moukou a mícháme. Nakonec jen ochutnáme, podle potřeby dosolíme a je hotovo.

Hadi na klacku

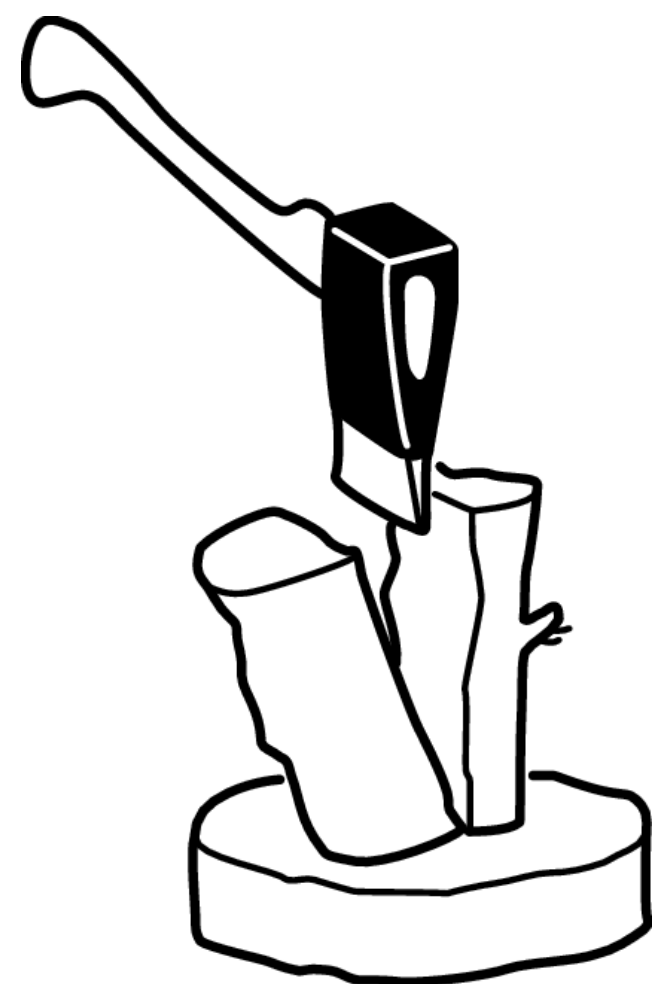
Z kusu kynutého těsta vytvarujeme dlouhého hada, kterého omotáme kolem špičky připraveného klacku (ten musí být uřezán z živého stromu). Těsto potom potřeme olejem a posypeme kořením podle chuti, výborné je např. kořením na pizzu. Potom takto připraveného hada na klacku opečeme na mírném ohni a máme hotovo. Dáme si velký pozor na to, jestli je těsto dostatečně hotové.

Práce se sekerou

Sekera je pracovní nástroj, který dokáže práci významně ulehčit, na druhou stranu – při neopatrné manipulaci také uškodit. Nezapomínej, že základem bezpečnosti je její bezvadný stav a dobře ovládaná technika práce se sekerou.

Sekera je dobrým pomocníkem, pokud se při práci s ní budeš držet několika zásad a pravidel:

- Při práci je nutný dostatek prostoru kolem sebe.
- Pokud sekeru přenášíš, drž ji vždy kovovou částí ostrím směrem dolů.
- Při sekání sekerou je třeba stát vždy tak, aby při případném sklouznutí sekera nezasáhla některou z končetin nebo jinou část těla.
- Při sekání drž sekeru za konec násady.
- Strom osekávej "po větvích" (ze spodní strany větví)
 - tedy ze strany, kde svírají větve s kmenem větší úhel.
- Nikdy nesekej dřevo přímo na zemi nebo na kamenech, ke štípání dřeva používej pevný podklad nebo špalek.
- Při práci se sekerou dbej na to, aby nikdo nepostával v bezprostředním okolí (vhodné není ani okamžité odklizení nasekaného dříví, protože hrozí nebezpečí úrazu od odletujících kusů dříví, pilin, nebo přímo sekery samotné při jejím vyklouznutí).



Orientace

1. Mapa

Mapa je zmenšený obraz části zemského povrchu. Může vzniknout tak, že z letadla vyfotografujeme krajinu pod sebou. Takový obrázek je ale ještě nedokonalý, chybí mu několik náležitostí, které mapa musí mít:

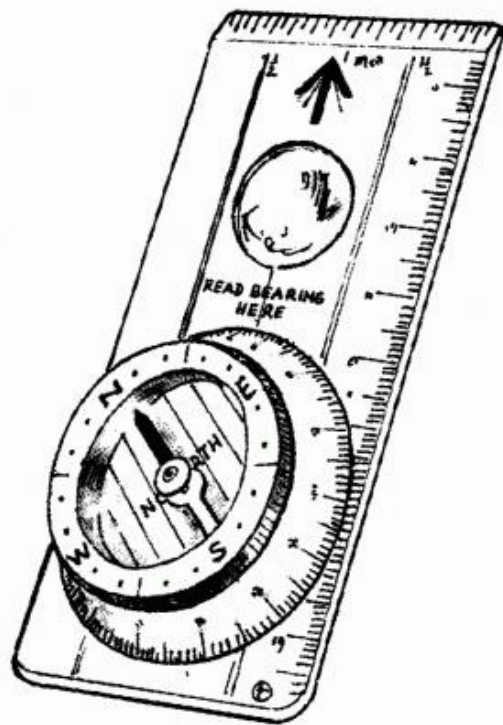
- **měřítko** - poměr dvou čísel, který udává, kolikrát je skutečná vzdálenost při zakreslení do mapy zmenšena (třeba 1 : 200 000 znamená, že skutečná vzdálenost dvě stě tisíc centimetrů je na mapě zmenšena na jediný centimetr)
- **vrstevnice** - znázorňují výškový reliéf zobrazené krajiny; jdeme-li po vrstevnici, jdeme po rovině; husté vrstevnice znázorňují strmý kopec

2. Buzola

Její základem je magnetická střílka ukazující k severnímu magnetickému pólu (N - nord, north). To ostatní kolem ní slouží k pohodlnějšímu a přesnějšímu měření azimutů. Na otočné stupnici jsou označeny světové strany.

Jak zorientovat mapu pomocí buzoly?

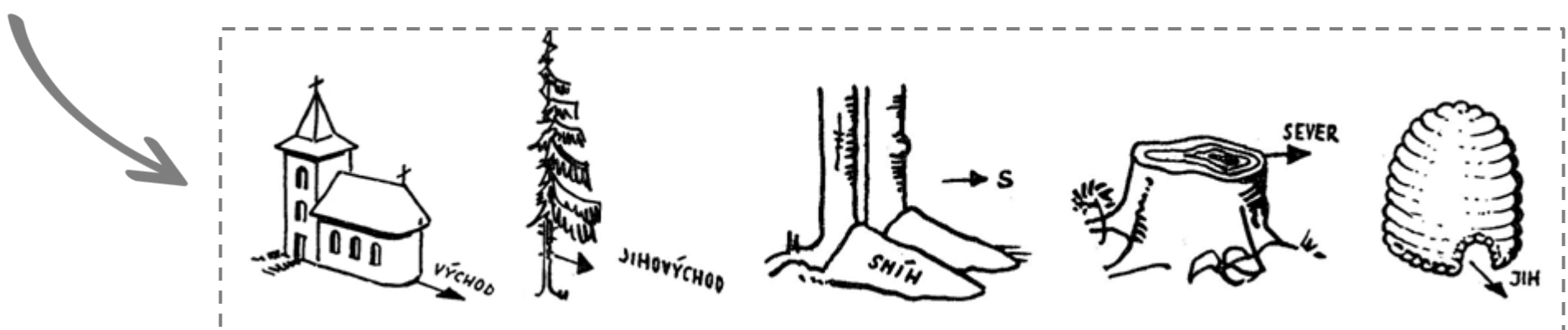
- Buzolu položíme do pravého horního rohu mapy.
- Celou mapou i s buzolou budeme točit tak dlouho, dokud střílka nebude v „chlívečku“.



Jak určíme azimut?

- Namíříme buzolu na předmět, u kterého chceme určit azimut.
- Otáčíme točivým kolečkem, dokud se střílka nedostane do „chlívečky“.
- Podíváme se, jaké číslo je namířeno na určovaný předmět - to je azimut, který jsme hledali.

3. Orientace v terénu

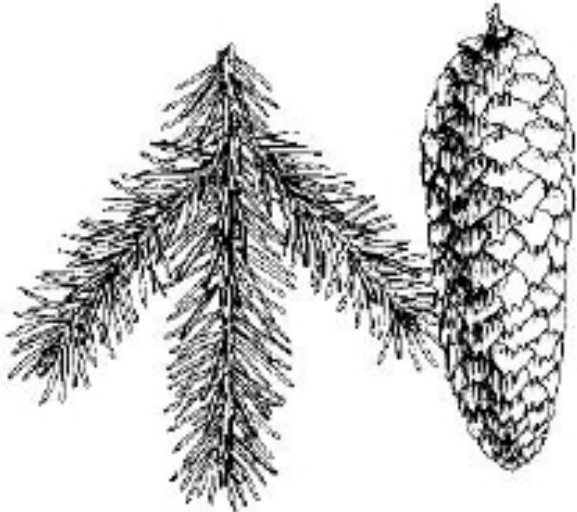
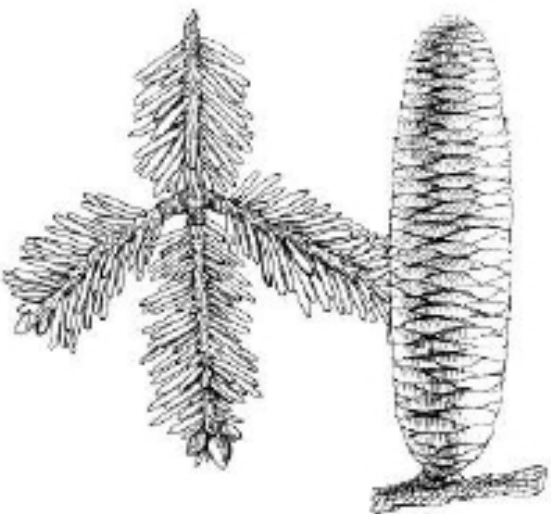




• Táborský les

Protivanov

Stromy

Buk lesní 	Topol osika 	Smrk ztepilý 
Dub letní 	Líška obecná 	Jedle bělokorá 
Habr obecný 	Vrba bílá 	Borovice černá 
Javor klen 	Olše lepkavá 	Modřín opadavý 

Modlitby

Znamení kříže

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno Tvé, přijď království Tvé,
buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi,
chléb náš vezdejší dej nám dnes
a odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům
a neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás ode zlého.

Amen.



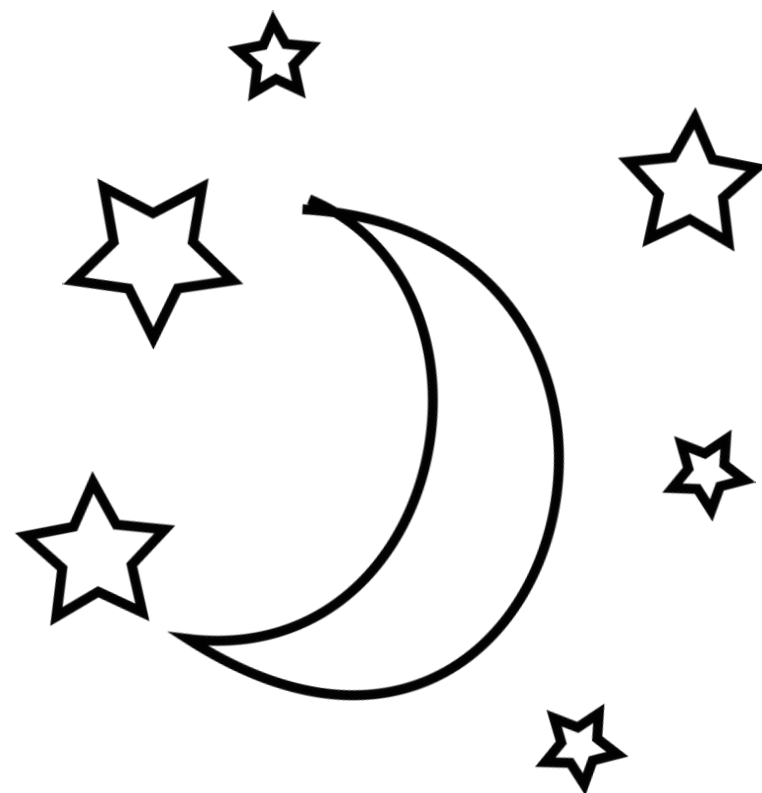
Zdrávas, Maria, milosti plná,
Pán s tebou. Požehnaná ty mezi ženami
a požehnaný plod života tvého, Ježíš.
Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás
hříšné nyní i v hodinu smrti naší.
Amen.

Ranní modlitba

Bože, děkuji Ti za tento den. Ukaž mi v něm, co je správné a nesprávné, buď se mnou, abych na tebe dnes myslel a konal to, co mi říká svědomí. Pomáhej mi, abych nepodléhal lenosti, abych uměl odpouštět a snažil se dělat radost všem kolem sebe. Amen.

Večerní modlitba

Děkuji ti za všechno, co bylo dnes krásné, co pro mne udělali druzí, co jsem směl prožít, za všechny lidi, s kterými jsem se setkal. Odpusť mi všechno, co jsem neudělal správně, že jsem ublížil druhým, že druzí ode mne marně čekali pomoc. Děkuji ti, že ti to všechno mohu říct, mé selhání mě bolí, odpusť mi. Požehnej nám všem a dej nám pokojnou noc.



[illegible]